

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Flóiffzetiási ára
 Égész évre 8 K
 Fél évre 4 K
 Negyed évre 2 K
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felétő szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Ba J k a n y i
 Ernő könyvkereskedésében Alsólendva.
 A nyiltter sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Karácsony.

Alsólendva, december 21.

Egyet-kettőt fordult meg tengelye körül a földgolyó és újra itt van a karácsony. A karácsony a maga fényességével, kedves melegével, szelid hangulatával és ünnepi áhitatával. A karácsony, amelyet lázas türelmetlenséggel vártunk gyermekkorunkban, mert az ajándékok egész garmadáját jelentette; a karácsony, amelyet felnőtt korunkban is örömmel köszöntünk, mert a csillogó fénygolyókat alatt szeretteink örömeiben gyönyörködhetünk. Nincsen poétikusabb ünnep, mint a karácsony, amely az érző szív legrejtettebb húrjait is rezgésbe hozza és andatól édes hangokat csal ki belőlük. Hangokat, amelyeket nem hallani, csupán érezni lehet. Az apa, akit az ünnep-estén sugárzó arcu gyermekcsapat üjföng körül; az agleggeny, akit barátai körében hajtogatja hűsszonnyaku pohárából a gyön-gyöző pezsgő; a férfi, aki bus legénylakasában ül és sóhajtva hajtja tenyerébe szürkölő fejt; a katoná, aki a fagyazstó éjszakában egyhangú csikorgással sülyesztü bakancsait a frissen hullott hóba; a hajléktalan, aki sóvár pillantással tekint a néptelenen vált utcáról fel a berpaloták fények, dérrágasz ablakaiha: — mind, mind átérzékenek az estnek csodás hangulatát. Senki sem tud szabadulni a búvös varázslat, amit amelyet egy fénygöl és egy pár viaszgyertya

hínt szét maga körül. Valami édes melancholia lesz urra a szíveken. És valamiképpen egy rég hallott ária az események egész raját idézi fel emlékezettünkben, akkép egy viaszgyertyák ékes fénygöl emlékezettünkbe hogy régesrég eltöltött karácsony-estéket a szülői háznál, amelyet nem is annyira az a nélány szál gyertya, mint a mindnyájunkat átélelo szeretet varázslat tündéri fényben uszó teremhé.

Ezért a karácsony mindenkiföltt a szeretet ünnepe. A családi szereteté Az élet forgataga csak mint távoli zugás morajlik a fülünkbe, de nem behatolni a karácsonyfával megszentelt hajlékba. És akár a padnyalág ér fel az ajándékokkal dúsán megrakott fénygöl, akár szegényesen kopár a törpe galy, egyképen szimboluna mindkettő a legnemesebb — mert onetlen — érzésnek, a családi együtvetartozás hatalmas erejének.

Van-e meghatóbb, megragadóbb kép, mint az, amely a karácsonya alatt ismétődik meg minden esztendőben? Ott áll a családapa, s homlokáról szinte eltűnnek az életküzdelem sebei: a barázdák, vállára gyengédén ráhajlik társa a küzdesben: szerető hitvese, s előttük körben szibong az apróság, amely üjfongva tárja picü karjait a karácsonyfán lögő ajándékok és édeséssé gek felé. Felejthetetlen képm mindenkinek, akinek valaha része volt benne és szánzor boldog, ki ennek a képnek a keretébe tartozik.

Valóban ez az est alkalmas arra, hogy megacölözze a férfi csütedgöl erejét, lanakad önbizalmát, gyöngölő energiját. Ebből az életadó forrásból meríteni el ne mulassza senki, mert önma elven való bínt követ el. Egyesüljen ezen a szent esten az egy-másért dobban szívek, az ünnepesth enye melegében olvadjon fel örölk minden élfentélt, harap, visszavonás. Csököljük meg egymás arcát, szorítsuk meg egymás kezét, akik együtvé tartozunk, mert csak így, csak így — meleg szeretettel a szívfünkben mehetünk bele ismét az örvényöl áradatba, hogy férfias bátorsággal megbirközünk az azal a millió akadályljal, bánattal, szüenvedéssal, amit reánk rótt az élet!

A korcsmai zárórákról.

Amint már mult számkunk egyik cikkében említettük, Zalavármegeje törvényhatósága szabályrendeletet dolgozott ki, melyben megállapítja a korcsmák, sörház- és pálinkameresék zárójárát. Talán mondanék sem kell, hogy mintegy közbiztonsági törvényhatósági bizottság és lépése, amelyet meg kellett tennie, ha nem akarta, hogy a közbiztonságot, ami már-már tógást áll ebben a megyében, továbbra is fertőzözze, lazítsa a korlátlanul működő korcsma. Mondhatjuk, égető szükség volt erre a rendeletre, egyrészt az italmérés jüzetek tulajdonosa és alkalmazották érdekében, kiknek az eddig fennálló viszonyok ugyszólván időt sem engedtek a pihenésre, más-

Képek.

Írta: Egy alsólendvai leány.

Karácsony előestéje van.
 A töl fehér hóköntösök takarja be a földet s amint a kis fésáros pislogó petróleum-lámpái odavetel hályván fényüket a fehérbe vont, rögsöses fagyott útra, fára, háztetőre, mint megannyi gyémántszemcske, csillog a frissen leestél hőpöhely.
 A gazdókok házának ablakából kilátást a csendes, hangtalan utcák fehérbe-vont világára a dúsán féldsított karácsonyfák viaszgyertyáinak apró fénye, s oly szent némaság borul a kis város nyugalmas estejére, mintha emek örök-emlékeztöl napon minden és mindenki elköltözött volna messze innen, hogy magari hajtja ünnepleni magasztos csendjében a hólepellet bevont várókat.
 Csak néha, nagyritkán zavarja meg az utcák ünneves némaságot egy-egy ötvenés szlet ember, amint lábai alatt ropogva, csörögve csap zúg a frissen leestél hó, — s ha az is elmúlik, újrá raborul a tájra az áhitatos csend.
 Egyik főtutai ház ablakából messze bevillágit a holdvilágitalan est sötétéjébe a círasággal, gyertyákkal telttörhelt karácsonyfák szívet-leket örögderzöttö fénye. Ott már mindenki megtalálta a maga fényes, gazdag ajándékát, amit a kis Jézus hozott.
 A 16 éves egyú dragákokól kirkatótt arany-órát árasza le a fa egyik káló ágáról; a kis lány egy drága babaagyat kapott valóság alvóabáival; a 18 éves Ferire pedig toporzékolva vár

kinnt az istállóban egy hófehér páripa, — azt is a kis Jézus hozta.
 Itt gazdagok laknak.
 Ezeknek boldogságot, örömet hoz a karácsony a maga szent estejével; meglátni arcukon a melegegedés, a jólet képt.
 Az apa s az anyka a boldogságtól ragyogó arczal nézik a gyermekeket, mindegyikük ama gondolatnál:
 Ejh! mikor még mi is így tudtunk örülni a karácsonyfának!
 S aztán ahogy kiöltögatják az apró viaszgyertyákat s nyugalmra tér az örögdő gyermek-sereg is, — a gazdag, a jólettöl gondmentes családapa melegegedetten dörzölöi kezét: tetszik neki a gyermekek öröme...
 Itt gazdag volt a Jézuska!...

II.

A városka alsó végében, dűledező, alacsony, piszkos, fűtetlen vískóban már két nap óta a halállal vívódik egy ötéves gyermek.
 Már szederjessé vált ajka csak szakgatottan, nehezen ejti ki a szót, — állig lehet megérteni. A szegény, özveggy munkássasszony a rozoga asztalra előlve, pislogó ölaj-mécsésénél tenyerébe hajtott fejfel teletöltök, s a haladók gyermekek minden egyes halálhüségére telekezrel marköl szívébe a fájdalom, a kín, s tépi, marcangolja, szakgatja azt kegyetlenül.
 Nem átközödök, nem káromolja az Istent, hogy férje halála után nyomorúságában egyetlen vigasztát, gyermekét ragadja ki ölelő karjai közül a halál. Megnyuszják a Mindenható Uristen akaratában, csak kegyetlenül fájt neki látni a szen-

vedő, a halállal öröknek-erejével küzködök, apró gyermeket.
 Ez fájt neki kimondhatatlanul s ez sajtolta ki szeimeiböl azt a nehéz kőnyt, melyet a szoba dermesztően hűd levegője pillanat alatt mefgagyaszot, amint sirtü egyhásmatában vegfölgölyja gondrésök, sápadt arczát.
 Rongyos kendőjét összebövonja, mert fájni kezd, s mintha összekulcsolná kezét, égnek emelt hitbüzög tekintetel rebegt emelt egyetlen gyermekéért az Ég Mindenható Urához.
 — Anyám, adj kenyert; nagyon éhes vagyok! — jajdul fel a kicsi ártatlanság, s az anyának belémkaröl szívébe e pár szó, körlintez, de hogy nem talál egy falat kenyeret sem a szegény-és nyomor tanójában, — a fájdalomtól vöngölög testtel borul kis gyermeke picü ágacska-jára s ugy sugja neki:
 Nincs kenyerm! Nincs semmi!...

A gyermek fölemliti fénytelen szeimeit, aztán beszéli próbál, de földüköl köhögése miatt csak szakgatottan adja a szót:
 De hiszen tejjel azt mondat anyám, hogy ma lesz kenyér!?
 S lezárja szeimeit újrá. Az anya reszkető hangon biztatja:
 — Mert azt hittem, egyetlen mindenségem, hogy hoz a Jézuska! De lesz, gyermekek! Anya hog neked kenyereit? El' emberek adnak anyának!
 A haladóköl gyermek szeimei felvillának, mintha rettenetes halálküzdelemben boldogsággal tölténe el kicsi lényét ez a szent bizodalom:
 — Lesz kenyér, lesz!
 Az anya megesköljja gyermeke lázas ajkát,

részt a közrendészet, a közbiztonság, sőt a közegészségügy érdekében is, mert az éjszakai korsma-
mal dőszölések és darúdok megszüntetése amely
hasznos egy város vagy község erkölcsére nézve,
ugyanolyan mértékben áldásos az egészségügyére
nézve. Pár szóban ki lehet fejteni az új szabály-
rendelet végső eredményét: néhány forinttal ke-
vesebb lesz az állam jövedelme és néhány fejfel
kevesebb vernek be éventik a mulatos em-
berek S ha e kettőt latba vetjük, hagyjuk el,
hogy az új szabályrendelet felére billen az igaz-
ság serpenyője.

A szabályrendeletből, mely a hivatalos lap-
csatornák számára jelent meg, közzéjük a kö-
vetőket:

Körtsmák, sörházak és pálinkamérések
tulajdonosa az iparról szóló 1884. 17. t-cikk
rendekezési alá első foglalkozásuk tekintetében
ezen törvény határozomai alatt állanak.

Körtsma, sörház, pálinkaméresi és italmé-
részi üzletek templomok, iskolák, kórházak és közhely-
alaktól 100 méternél közelebb nem nyithatók
Isteni tiszteletnek és vallási körmenetek alkalmával
a templom közelében, illetőleg a körmenetek el-
vonulási helyén levő körtsmák, sörházak, pálinka-
mérési és más italméresi üzletek az isteni tiszte-
letnek és körmenet ideje alatt zárva tartandók.

Mindenben az uteltekben a vendégek kiszolgálá-
sára csak kifogástalan előfeltéti és egészséges
egyének alkalmazhatók.

A zárórendelet illetőleg: a) a felsorolt üzletek
— a pálinkamérések kivételével — Sümeg, Ta-
polca, Szentgróf, Keszthely, Csáktornyai, Perlaek
és Alsólendva nagyközségekben és Letenyén kis-
községben április 1-től október 1-ig esti 11 óra-
kor, október 1-től április 1-ig esti 10 óra, más
községekben pedig az említett nyári hónapokban
esti 9 és a téli hónapokban esti 8 óra
közéig; c) vasár- és ünnepnapok a felsorolt
összes üzletek zárva tartandók.

A zenelés az ezen szabályrendeletben em-
lített összes üzletekben tilos. Kivétel esetekben
azonban a rendőrfőnöki és körtsmákban és sör-
házakban engedélyt adhat a zenelésre.

Az a körtsmáros, ki körtsmájában a záró-
rendelet rendelkezését időben enged, valamint aki
a hatósági község felszólítására sem zárja le üzle-
tét, nem engedelmeskedik, aki a bivatásban
előjáró hatósági közeget be nem bocsátja vagy

megakadályozza, vagy pedig vendégeit az elől
elrejt, — büntendő és cselekmény követel. Ugyan-
ilyen elbírálás alá esik az a vendég, aki a záró-
rendelet után a körtsmárosnak vagy megbízottjának,
avagy a hatósági községnek felhívására el nem
távozik a körtsmából vagy pedig ott elrejtőzik.

Aki ezen szabályrendeletnek a zenelésre vo-
nalkozó rendelkezéseit megszegi, kihágást követ
el és 100 koronájig terjedhető pénzbüntetéssel
büntendő.

Ezen szabályrendelet hatálya Nagykánizsa
és Zalaegerszeg r. t. városok kivételével a megye
egész területére kiterjed.

E szabályrendelet csak a szállásadással és
étkeztetéssel foglalkozó, vendéglő, továbbá
a kávéház és kávémerési iparokról érvényben
levő 1905. ni 897—1902. jk. sz. szabályrende-
letben említett üzletekre nem terjed ki.

Ezen szabályrendelet a kihirdetési napját
követő 30-ik napon lép életbe, amikor a 1908.
1897. jk. 1001. sz. megyei szabályrendelet hatá-
lyát veszti.

Vármegyei tisztújítás.

(Saját tudósítónk jelentése.)

Hétón delölt a megye és a törvényható-
sági tagok ársíki érdeklődése mellett folyt le a
vármegyei tisztújítás. A gyűlést igen nagy körte-
kedés, agitálás és kapacitás előzte meg, a
menyben Merkly Antal letenyéi és Szentmiklósi
Gyula talpocai főbírákat nem jelölték az értekez-
let, ami hívek közt nagy ekeseredséget keltett. A
perlaki főszolgabíró állásra Farkas Kálmán, a
zalaegerszegi orsz. képviselő fia is pályázott és
a néppárt a leghesebben támogatta. — Szent-
miklósi utjól megválasztották, Merkly megbukott
és Farkas Kálmán sem lett meg.

Mintegy 350 megyebizottsági tag volt jelen
a tisztújításon. A talpocaiak teljes számban je-
lentek meg s Szentmiklósi hívei heves harcot
vívatt emberük mellett. Sokan jöttek Letenyéről
és a megye minden részéből, úgy hogy a gyűlés-
terem megtelt a bizottsági tagokkal, mik a kar-
zat az érdeklődő hölgysék tarka-barka táborá
szorongott.

A főispán pontban 10 órakor nyitotta meg
a közgyűlést. Jegyzővé Hajk Istvánt, ügyésznek

dr. Szigethy Elemért kérte fel. Ezután ismertetve
a gyűlés tárgyait.

Arvay Lajos alispán a választás alá eső
eddig tisztikar nevében a bizalomért köszönetet
mond, egyben kéri, hogy e bizalomtól továbbra
is ajándékozva meg a tisztikart. Az alispán a
megye peszejét átadja a főispánnak.

Ezután megválasztották a jelölt bizottságot,
melynek tagjai lettek: Bogay Máté, Batthyány
József gróf, Legát Kálmán, Eimer Zsigmond, Viz-
lelendy Sándor és Bosnyák Géza.

A jelölt bizottság mástel órai tanácskozás
után tér vissza a terembe, hol egyszerre siri
csend támadt.

Batthyány Pál gróf főispán megnyitja az
ülést és felolvassa a jelölést. Alispánnak Arvay
Lajost jelölték. A főispán ajánlja, hogy az alis-
pánt küldöttje hívja meg a terembe. Ez meg-
történvén, az alispánt viharos éjfénessel fogad-
ták, majd pedig Koller István legkes hangon
tolmasolta előtte a megye szerzetét.

Mély esendőben, meghatva mondta el a választás
Arvay alispán. Magvas beszédjét időközön-
ként meg-megszakították a hangos itécsnyálva-
nitások, mikor pedig befjezte, percekig tartott
a lelkes éjfénes.

Főispán jelenti, hogy a főgyűlés állásra Kol-
benschlag Bélát jelölték. (Eljénzés.) Kolbenschlag
Bélat egyhanguan megválasztottanak jelenti ki.
A központba változatlanul a régi tisztive-
lőket jelölték és választották meg. Főbírákká
megválasztották: Thassy Lajost Zalaegerszeg,
Súlyomy Tiivadart Sümeg, Malatinásky Lajost Zala-
szentgróf, Takács Imre Keszthely, Pálly Laszló
Paesva, Vizoc Ferencet Nagykánizsa, Székely Emil
Alsólendva, Kovács Reszót Balatonfüred, Mayer
Istvánt Noyva és Szalmay Józsefet Csáktornyai já-
rásra területre.

Talpacára jelölték Karácsonyi Kálmánt, Ga-
jássy Lajost és Szentmiklósi. Letenyére jelölték
Ebölj Arácsonyira 152, Szentmiklósyra 176 szavazatot,
tehát Szentmiklósi 12 szöbbséggel
megválasztották. — A letenyéi jelölésnél 315 bi-
zottsági tag szavazott. Ebből Arvay kapott 175,
Merkly 140 szavazatot. Tehát 35 szöbbséggel
Bogay választott meg. — Perlaki főszolgabí-
róvá Sárvány Kálmánt választották.

HIREK.

Karácsony.

Álfoöldi rónásig sík tájját járóm,
Csillógló hópellet fekszik a határon,
Egy-két veréb csacog köröttem a réten,
Várjak kárognak fölöttem a légben.

A fűzes lehajló, földig érő ága
Keskeny barázdt szánt a hó báronyába;
Csöndes, kihalt a táj, szélzúgás se hallzik,
Vastag kérge alatt a Tisza is alszik.

Egyszer csak valami tündéri hang rezdül...
Harangszó csong lángyan a légben keresztül.
Közeli falucska ide látszó tornya
Híveit imára hívja, hívogatja.
Megmozdul a lelke... — Lelkem belérezdül,
Rég nem érzett gyönyört száll rajta keresztül,
Valami édes-bús, reszeztő mámor,
Gazdag emlékezés tűnő ifuságból...

Itt álmodtam merész, nagy jövőt a multban
S nagyív álmaim mind eltűntek sorban...
Büvis harangszóval, fehér tündérszárnyon
Csak te térsz meg újra gyönyöri karácsony!

Balla Miklós.

— Gyászír. Mint részvétellel értesültök,
Horváth József zalabányiai plébános hétfő este a
muraszombati kórházban, ahol súlyos gyomor-
baj miatt megoperáltatta magát, elhunyt. A jó-
kedélyű öreg urat városunkban is sokan ismerték,
ezért halálhíre mély megdöbbenést keltett nálunk
is. Tevékeny, munkás ember volt. — Nyugodjék
békével.

— Lenti küldöttsége. Lenti község kül-
döttsége e heten tisztelték dr. Nyáry Béla és
Darányi Ferenc képviselőket vezetésével Darányi

kicsi kerdőjét szorosan magához vonja s kilép a
kiserőtetesen érs téli éjbe.

Az egyre szakadó hó nagyokat toppan lábai
alatt s hó halad, megy be a bizonytalan, sötét ka-
rácsonyi éjbe — kényerért.

Már két napja, hogy ő sem evett, de most
nem hajftja az, csak beteg, halálkó gyermekének
panaszá.

Egyik utcasarkon, a magasan emelkedő, gaz-
dag házak előtt megáll.

Gondolódik: merre menjem, mit tegyem?
A szentferenciek templomán most ül az óra
a tizenegyed.

A hideg, éjféli téli szél sivítva, tombolva nyar-
gal végig az úres utcasoron, s kékeztében dühvel
rázza meg a házak felé elhúzódozó telefon-dróto-
kat.

Fájni kezd.
S aztán neki vált újra a magas házsorok kö-
zött a csendes téli éjnek.

Karácsony éjén az emberek otthon föltek ide-
jüket családjuk körében, — nem jár ilyenkor em-
ber lény az utcán.

S a szegény asszony csak megy, siet, fut, s
aztán meg-megáll, hallgat: nem-e hal lépteket,
embereket jönni, könyöröltes, szónó lelküket.

Egyik felemeletes ház tűköri-íveges ablakából
hosszu fényvas szűrődött a hangtalan, sötét éjbe.
A szegény asszony fellelégett.

Egyszeres e ház felé tartott.
Megzörögte annak ablakát.

Rövid pár pillanattal magá megjelent a nehéz
függönyök között egy barátságatlan, morc csa-
beralak s látva a didegrő, tépett ruhájú munkás-
asszonyt, kéréllhetetlen, durva hangon szólt ki
onnan:

— Ki az? mit akar?!
A szegény asszony ereiben megfagygni érezte
a vert.

Elpanaszolta a baját.
Élretek onnan.
Fájdalommal gondolt halálkóló, éhes gyer-
mekére.

Tanácstalanul nezett, réveteg szemekkel be
a sötét utcasorba.
Hazafél indult.

Stettett, mert a hideg, metsző szél már-már
elzsihszabzanti készült fáradt tajgait.

Amin odaért ahhoz a hidhoz, mely elválasztja
a nagyházak fényes sorától a szegényebék ne-
posztályi agyuevényét "küllévárosát", megakadt
tekintete az utmenti Szent-Szilv szobron.

Odaburult a szobor lábára elé.
Nehéz panaszát a szél sivítva vitte a boldo-
gok, a gazdagok házá felé, végig a csendes, si-
vár utcasoron... —

S mintha az a szobor bátorította volna, —
tovább ment.

Haza érve, fájdalmas, mely sőhajjal tette kez-
ét az ajtó kilincsére.
Az ajtó nyílásán kilágitott a pici olaj-méces
pislogó fénye.

Halgatózott. — Azt hallgatta: alszik-e egyet-
len kicsikéje.

Csend volt a szobában.
Zajlalanul nyitotta fel az ajtót, nehogy gyer-
meke felébredjen.

Az olaj-méces már csak kialvófélben imboly-
gott fényével az asztalon.
A szegény asszony elszorult szívvel tett egy
lépést az ajtó felé.

Tágra nyitva szemekkel nézte, vizsgálta a kí-
serítéses fel-fel lobbanó olaj-méces bágyadt
fényénél gyermekének viaszgarga, halott arcát... —

Aztán egy veltörőz siskolyval odaburult arra
a pici, édeslenten, kihűlt holttestre, s vonag-
lított felette, ölelte azt örületesen, szivétépő fá-
jaldalmas jajongással...

részt a közrendezés, a közbiztonság, sőt a községügy érdekében is, mert az éjszakai korcsmai dözölések és daridők megszüntetése amly hasznos egy város vagy község erkölcsére nézve, ugyanoly mértékben áldásos az egészségügyére nézve. Pár szóban ki lehet fejezni az új szabályrendelet végső eredményét: néhány forinttal kevesebb lesz az állam jövedelme és néhány fejfel kevesebb vernek be éventénk a mulató emberek S ha e kettőt latba vetjük, higgyük el, hogy az új szabályrendelet felére billen az igazság serpenyője.

A szabályrendeletből, mely a hivatalos lap csüörtök számban jelent meg, közöljük a következőket:

A korcsmák, sörházak és pálinkamérések tulajdonosa az iparról szóló 1884: 17. t-cikk rendelkezésére alá eső foglalkozás tekintetében ezen törvény határozmányai alatt állanak.

Korcsma, sörház, pálinkamérési és italmérisi üzletek templomok, iskolák, körházak és közhivataloktól 100 méternél közelebb nem nyithatók. Isteni tisztelet és vallási körmenetek alkalmával a templom közelében, illetőleg a körmenetek elvonulási helyén levő korcsmák, sörházak, pálinkamérések és más italmérisi üzletek az isteni tisztelet és körmenet ideje alatt zárva tartandók.

Minden ezen üzletekben a vendégek kiszolgálására csak kifogástalan előéletű és egészséges emberek alkalmazhatók.

A zárórákqk illetőleg: a) felsorolt üzletnek — a pálinkamérések kivételével — Sümeg, Tapolca, Szentgrót, Keszthely, Csáktornya, Perlak és Alsólendva nagyközsegekben és Letenye községében április 1-től október 1-ig esti 11 óra-ig, október 1-től április 1-ig esti 10 óra-ig, más községekben pedig az említett nyári hónapokban esti 9 és a téli hónapokban esti 8 óra-ig bezárandók; c) vasár- és ünnepnapokon a felsorolt összes üzletek zárva tartandók.

A zenélés az ezen szabályrendeletben említett összes üzletekben tilos. Külékes esetekben azonban a rendőrhatalóság a korcsmákban és sörházakban engedélyt adhat a zenélésre.

Az a Korcsmáros, ki korcsmájában a záróórát vendégekkel időzni enged, valamint aki a hatósági község felszólítására sem zárja le a üzletet, nem engedelmeskedik, aki a hivatalosban eljáró hatósági közeget be nem bocsátja vagy

megakadályozza, vagy pedig vendégeit az elől erdejti... büntendőt cselekményt követ el. Ugyanilyen elbírálás alá esik az a vendég, aki a záróra után a korcsmárosnak vagy megbízottjának, avagy a hatósági községnek felhívására el nem távozik a korcsmából vagy pedig ott elrejtőzik.

Aki ezen szabályrendeletnek a zenésre vonatkozó rendelkezéseit megszegi, kihágást követ el és 100 koronájig terjedhető pénzbüntetéssel büntendő.

Ezen szabályrendelet hatálya Nagykanyizsa és Zalaegerszeg r. t. városok kivételével a megye egész területére kiterjed.

E szabályrendelet csak a szállásadással és ekekesével foglalkozó fogadó, vendéglő, továbbá a kávéház és kávémerési iparokról érvényben levő 1907. máj. 897—1902. j. sz. szabályrendeletben említett üzletekre nem terjed ki.

Ezen szabályrendelet a kihirdetés napját követő 30-ik napon lép életbe, amikor a 1908. 1897. j. ki. 1001. sz. megyei szabályrendelet hatályát veszti.

Vármegyei tisztujtítás.

(Saját tudósítók jelentése.)

Hétfőn délelőt a megye és a törvényhatósági tagok örösi érdeklődése mellett folyt le a vármegyei tisztujtítás. A gyűlést igen nagy korteskedés, agítálás és kapacitás előzte meg, a mennyiben Merky Antal letenei és Szentmiklós Gyula tapolcai főbírókat nem jelölte az értekezlet, ami hiveti közt nagy ekkesedést keltett. A perlaki főszolgabírói állásra Farkas Kálmán, a zalaegerszegi orsi. képviselő fia is pályázott és a néppárt a leghevesebben támogatta. — Szentmiklós újbjól megválasztották, Merky megbukott és Farkas Kálmán sem lett meg.

Mintegy 350 meggyébizottsági tag volt jelen a tisztujtításon. A tapolcaiak teljes számban jeletek meg s Szentmiklós hívei heves harcot vívtak emberük mellett. Sokan jöttek Letenyéről és a megye minden részéből, úgy hogy a gyűlésterem megtelt a bizottsági tagokkal, mik a karzaton az érdeklődő hölgyek tarka-barka táborá szorongott.

A főispán pontban 10 órakor nyitotta meg a közgyűlést. Jegyzővé Hajk Istvánt, ügyésznek

dr. Szilényi Elemért kérte fel. Ezután ismertette a gyűlés tárgyait.

Arvay János alispán a választás alá eső eddigi tisztakar lebontása a bizalomért köszönetet mond, egyben kéri, hogy e bizalommal továbbra is ajándékozza meg a tisztikar. Az alispán a megye pecsétjét átadja a főispánnak.

Ezután megválasztották a jelölt bizottságot, melynek tagjai lettek: Bogay Máté, Battyány József gör. Legát Kálmán, Eitzer Zsigmond, Víz-landy Sándor és Bosnyák Géza.

A jelölt bizottság másfél órai tanácskozás után tért vissza a terembe, hol egyszerre siri csend támadt.

Battyány Pál gör. főispán megnyitja az illest és felolvassa a jölölest. Alispánnak Arvay Jost kelet. A főispán ajánlja, hogy az alispánt küldöttéss hiva meg a terembe. Ez meg- törtévényen, az alispánt viharos éjfénessel fogad- ták, majd pedig Koller István lelkes hangon tolmácsolta előtte a megye szeretét.

Mély esendben meghatározta mondta el vála- sázt Arvay alispán. A hangos beszédjét időközön- kint meg-megszakították a hangos tetszésnyilvání- tások, mikor pedig befjezte, percekig tartott a lelkes éjféns.

Főispán jelenti, hogy a főjezői állásra Kol- bensching Belát jelölték. (Ejlenéss.) Kolbensching Belát egyhangúlag megválasztottnak jelenti ki.

A központba változatlanul a régi tisztive- löket jölöletek és választották meg. Főbírákka megválasztották: Thassy Jost Zalaegerszeg, Solyom Tivadart Sümeg, Malatinusz Jost Zala- szentgrót, Takách Imrét Keszthely, Pály Lászlót Pacea, Viszter Ferencet Nagykanyizsa, Székely Emilt Alsólendva, Kovacs Reszst Balatonfürdőt, Mayer Istvánt Nova és Szalma Jozsefet Csáktornya já- rás területére.

Tapolcára jölölettek Karácsonyi Kálmánt, Gá- jássy Jost és Szentmiklóst. Letenyerre jölölettek Bogay Ödönt, Dienes Sándort és Merky Antalt.

A tapolcái jölöless leadták 325 szavazatot, ebből Karácsonyira 152, Szentmiklósyra 176 szava- zatot, tehát Szentmiklóst 21 szótbőbbeséggel megválasztották. — A letenyeri jölölessé 315 bi- zottsági tag szavazott. Ebből Bogay kapott 175, Merky 140 szavazatot. Tehát 35 szótbőbbeséggel Bogay választották meg. — Perlaki főszolgabi- róvá Sárvary Kálmánt választották.

**HIREK.
Karácsony.**

Alföldi rónásig sik tájját járóm,
Csillogó hólepel fekszik a határon,
Egy-két veréb csacsog köröttem a réten,
Varjak károgatnak fölöttem a légen.

A fitzes lehajló, földig erő ága
Keskeny barzadt az éző hó bársonyába;
Csöndes, kihalt a táj, szélzúgás se hallszik,
Vastag kérge alatt a Tisza is alszik.

Egyszer csak valamit tűndéri hang rezdült...
Harangzsong zsony lágyan a légen keresztül,
Közei falucska ide látszó torma
Hivét imára lüvja, hógatjta.

Megmozdul a lelke... Lelkem belérezdül,
Rég nem érzett gyönyör szall rája keresztül,
Valami édes-bús, reszégítő mámor,
Gazdag emlékezés tűnő ifjúságból...

Itt álmotam merész, nagy jövőt a multban
S ragyogó álmaim mind eltűntek sörben...
Büvös harangzóval, fehér tündérszárnyon
Csak te térsz meg újra gyönyörű karácsony!

Balla Miklós.

— Gyászír. Mint részvételt értesülünk,
Horváth Jost szalabogányai plébános hétfő éji
a murosombati házában, ahol súlyos gyomorba-
ja miatt megoperáltatta magát, elhunyt. A jö-
kedelvjű öreg urát városunkban is sokan ismerték,
ezért halhalirre mély megbőbbentést keltett nálunk
is. Tevékeny, munkás ember volt. — Nyugodjék
békéjé!

Lenti küldöttsége. Lenti község küldöttsége é heten tisztelegtek dr. Nyáry Béla és Darányi Ferenc képviselők vezetésével Darányi

kicsi kendőjét szorosán magához vonja s kilép a kisértésen üres teli éjbe.

Az egyre szakadó hó nagykak roppan lábai alatt s ó halad, megye be a bizonytalan, sötét karácsonyi éjbe — kenyérrét.

Már két napja, hogy ó sem evett, de most nem hajfja az, csak beteg, haldokló gyermekének panasza.

Egyik utcacsozaron, a magas emelkedő, gazdag hegyek előtt megáll.

Gondolkodik: merre menjen, mit tegyen!?

A szentferenciek templomán most ül az óra a tizenegyet.

A hideg, éjjeli teli szél sivitva, tombolva nyargal végig az úres utcason, s fkezhéten dühvel rázza meg a házak felett elhúzódoó telefon-drótokat.

Fázni kezd.
S aztán neki vág újra a magas házcsorok között a csendes teli éjnek.

Karácsony éjen az emberek otthon fölünk idejüket családjuk körében, — nem jár ilyenkor cmeberi lény az utcán.

S a szégyény asszony csak megy, siet, fút, s aztán meg-megáll, halgat: nem-e hall lépteket, embereket jönni, környöfúletes, szánó lelkeket.

Egyik felemeletes ház tükr-üveges ablakából hosszú fényáv szűrődött a hanglelton, sötét éjbe. A szégyény asszony felélegett.

Egyenesen e ház felé tartott.
Megzörgette annak ablakát.

Róvid pár pillanat múlva megjelent a néhány fűgösnyók között egy barásztalán, morc emberalak s látva a didergő, tépett ruhájú munkás-asszonyt, kirelhetetlen, durva hangon szólt ki onnan.

— Ki az? mit akar!?
A szégyény asszony erceiben megfagyani érezte a vért.

Elpanaszolta a baját.
Éljetez onnan.
Fájdalommal gondolt haldokló, éhes gyermekére.

Tanácsaltnul nézett, réveteg szemekkel be a sötét utcasorba.
Házafél indult.

Sietett, mert a hideg, metsző szél már-már elszibbasztan készít fáradt tagjait.

Amint odaért ahhoz a hidhoz, mely elválasztja a nagyházak fényes sorától a szégyényűné néposztályt ugynevezett „külvárosát,” megakadt tekintete az utameti Szent-Szisz-szobron.

Odaburult a szobor lábai elé.
Nehéz panaszát a szél sivitva vitte a boldogok, a gazdagok házi felé, végig a csendes, sivár utcasonkor...

S mintha az a szobor bátorította volna, — tovább ment.

Haza érve, fájdalmas, mély sóhájalt tette kezét az ajtó kilécsére.

Az ajtó nyilvánán kivilágított a kicsi olaj-mécescs pilogtéjén.

Halgatózott. — Azt hallgatta: a zalsike egyetlen kicsikéje.

Csend volt a szobában.
Zajalannul nyitotta fel az ajtót, nehogy gyermeke felébredjen.

Az olaj-mécescs mar csak kialvófélben imbolygó fényével az asztalon.
A szégyény asszony eszorult szivvel tett egy lépést az ajtó felé.

Tágra nyit szemekkel nézte, vizsgálta a kisértetésen fel-fel lobbanó olaj-mécescs bágvadt fényénél gyermekekét viaszgyála, halott arcát...
Aztán egy velőfrászó sikolyhál odaburult arra a kicsi, élettelen, kihált holtletemre, s vonagló feletle, túlezt az örüleletem, szívvertéző fájdalmas jajongással...

legelő földművelési miniszterrel a küldetés szónoka, Tóth János plébános a község nevében a községi közlegelő felosztását kérte a miniszertől. A miniszter igen szívesen fogadta a küldetését és megígérte, hogy érdekükben mindent megtesz, amit csak lehet, bár elve ellen való a közlegelő felosztása és most is egy törvényjavaslatot dolgozik, amely éppen a közlegelőknek osztatását előzta. Miután azonban meggyőződést szerezett arról, hogy a lelki-közlegelő legelői este célok valóban nem alkalmasak, valószínű, hogy a dolog megvitatásáa után el fogja rendelni a közlegelő felosztását.

Szilveszter-estély. Megírta, hogy a helybeli Dalkör az idén megtartja Szilveszter-estélyét. A meghívogat eszt a heten bocsátották ki, melyen a hangverseny műsorát is közlik. A szereplők között találjuk dr. Farnék László né, Hajós Ella úrnőt, Balas Stefiké és Balás Jolan úrnőket, Laubheimer Ervin, Laubheimer Ervinn, Lázár István és Schwarc Mór urakat, valamint a dalárdat és a műkedvelő zenekart.

Az ifjúsági kör közgyűlése. Vasárnap délután a Korona-szálló külön helyiségében lajosvotói gyűlést tartott várusánek legfiatalabb egyesülete, az Ifjúsági Kör. Ezúttal tartotta első közgyűlését, melyen többie közt megválasztották az új tisztukat. Néhány kérdéskörben törtörték az új egyesülett ért az egy esztendő, nagy erőfeszítéssel küzdve az ellen, a köznyel ellen, amely különösen az ifjúság körében az egyéleti élet iránt tapasztalható. De a tevékeny munka, az örökös fáradozásban eltöltött hetek, hónapok megtermették a maguk győelmét. Ma már annyira megerősödött ez a fiatal csemete, hogy bátran sorozhatják legjobb egyesületé közé. Az ifjúság táborához csatlakozott a helyi társadalom értelmesei, ügyvédek, doktorok, hivatalnokok, kereskedők és iparosok, kikkel együtt ma már közel száz tagja van. Talán mondanunk sem kell, mennyire áldásos ama fáradozások, hogy a szárazokas után végző fiatalokat a korsornak és kíváncsi szavazókörök zvonja mély könnyen cákos lehet rájuk nézve, és ehelyett a társadalmi össztársulandóság és együttérvés magvát hirtse a tekőgényi ifjú szívekbe. Ebben az irányban működik a legerélyesebben s ennek az iránynak győmelésztésével telt el az egy esztendő. — A közgyűlés elején Rein Gyula elnök üdvözölte a szép számban megjelent tagokat, majd pedig felolvasták és hiteltelítették a mult gyűlésgyőkönyvét. Ezután a tisztújítást ejtették meg. Elnöknek egyhangulag Oszeszly M. Victort választották. Álélnök lett Biller Albert, jegyző Krénn Ferenc, penztáros Drimók Vilmos, háznyag és könyvtáros Rezinécske Ferenc, ellenőr Filóp Lajos. Választották ezenkívül 12 választmányirendes és 2 pótaggot. Majd a penztári ügykezelést előtelt fel, mely a közgyűlés jóváhagyott támogatást vét. Megállapították a könyvtárorakot, a házszabályok egyes pontjait pedig módosították.

Újvíi üdvözletek megváltása. (Beküldött.) Zalaárvamegyé központi tisztúrkara az újvíi üdvözleteket megváltotta. A helyelt összeg a zalaegerszegi Káncsok üdvözletét adatozt át, szegény gyermekek felruházására.

Esdő sző. Magyar szívünk szegszük felkesdedéssé teszi magunkéval a szent karácsony előtt azt a meleg felhívást, amelyet a József Kör, a József Szantórium Egyesület küldött hozzánk. Hölgyeim! Magyar nők! Gondoljanak a szegényorsú tudóbetűgekre! Sokat megmenethetünk köztök, ha a munkát nem sajnáljuk. (Csak egy levelezőlapot írjunk a tudóbetűgeket kizáró „József Kör, József Szantórium Egyesületnek” (Budapest, IX. Lónyay-utca 47.) s kérjük az egyesület rikidültjét. Ez a csinos gyűjtőtársoly számla van ellátva, a felügyelvény engedélyezte és benne irgalom-adoromány gyűjtőikét. Az emberszeretelnek kicsoda nagy diadalja volna, ha a mi várusonköli és vidékőrök is akádna egy-két jölelő urhölgy, aki egy levelezőlapot írni nem sajnálna s aztán, ami fontosabb, összeszedne a jöszöveket a szegényorsú tudóbetűge jóvoltára a szeretet-adorományok. Sokat börtünkünk, ahogy szeretetünknek mint végülük karácsonyi ajándékul. A legnagyobb ajándékunk reszesztöjük a tudóbetűgeket, akiknek legrágdább kinöcsület, életüket adhatjuk vissza. Holgyeim! A szeretet ünnepe gonddoljanak az egyesület első szótára s győmelésztésé igaz szívűk szerint.

Helyegyzés. Mult szombatunk megtörték, hogy a redicsi gőzmalom ismeretlen levelet fekt alakú gyűjtani, de térvük nem sikerült,

mert egy arra haladó pékimas a tüzét idejében észrevette. A hír végén azt írtuk, hogy a malomtulajdonosok nem tették jelentést az esetről a hatóságoknak. Ez utóbbi megváltásuk nem fodi az igazságot, mert mint később tudomásunkra jött, igenis tették jelentést a helybeli csendőröshez, de a nyomozás mindegyike eredményre nem vezetett.

Az „Alsórendva Híradó” a bíróság előtt. Czigyány Mihály novai lakos pékmeszternek vitalmái felel meg Halász Zsigmond helybeli ügyvédi írrokkal. Czigyány elvesztette a pert, mire ügyvédje, dr. Chikló Sándor révén egy nyilatkozatot tetetett közze az „Alsórendva Híradó” nov. 24-én megjelent 47-ik számban, melyben többie közt „szedőleg ügyvédek” minöstitette Halászt, aki állítólag doctor juris-nak adta ki magát Nován. A lap még ki sem lett bocsátva a nyomdából, de már teljesen készen állott, mikor Halásznak tudomására jött, hogy ellene egy nyilatkozat fog megjelenni s kiadatkör arra kéré, hogy semmisse meg a már készletben lévő lapeladékokat és nyomasson helyettük másokat, természetesen a nyilatkozat kihagyásával. Kiadókn eleget tett Halász önjának, így a nyilatkozat nem került a község elé. Talán aztán is titokban marad a dolog, ha Halásznak tudomására nem jön, hogy a nyilatkozat tartalmozó lapot még szombat este, tehát a megjelenés nap előtt olvasták egyesek. De tudomására jött s ezért bíróság elé vivén a dolog — hogy magát kimossa — becüslésletéről és rágalmasz címen beperelte Czigyánt s amennyiben a nyilatkozat megfogalmazója tulajdonképpen dr. Chikló Sándor volt a feleltesítéssel bevonata öt is. Így került az ügy a zalaegerszegi törvényszék elé. Azonban a bíróság végképp megtagadta az ügyben nyomban meg indította. Bekérte fölnök a nyilatkozat kizárását, majd pedig beosztotta az ügyet az itteni járásbírószág bűnügyi osztályára. Csiszár vizsgálóbíró vasárnapra idézte be lapunk kiadóit, Balkányi Ernőt és szerkesztőjét, Oszeszly M. Viktort, kiket kihallgatót a közöztételre vonatkozólag. Ezzel aztán visszakerültek az akták Zalaegerszegre, hogy az ottani bíróság szerezzen elégetelt Halász számára bántalmazójával szemben. A tárgyalás elé, nagyon természetesen, nagy érdeklődéssel nézünk.

A kelesztési fizkárösszultak borzasztó nyomorát a felédés fátyla fedte. Nem emlékezett meg róluk az utóbbi időben senki. Fogtuk tehát a penzt, melynek legnagyobb része az Alsórendva Takarékpénztár ajándéka volt és vasárnap a megfelelő napra előt Keszesen kiöszították a 19 tükárszámú garasok részét. Fejlenek egy-egy emberre — néhány fillér hilyán. 6 koronát jutott. Ez volt a második ilyen kiöszításunk. És ezzel le is zártuk a könyörölt felírkének gyűjétét.

Faiskoiak jutalom. E cím alatt „Zalamegye” lapírtusunk ezeket írja: Dr. Puzsicska Kálman kir. tanácsos, tanfelügyelő december hó 13-én adta át a magyar földtulajtelit 400 K. faiskoiak jutalmát s a földművelési miniszter díszokmány Országh Kálman r. k. tan. tanírók, az előjáróság, iskolások, tanintézetek és alsórendva r. k. iskola fejteltebb növendékeinek jelentésében.

Királyi tanfelügyelő örömeiket adott kifejezést, hogy földtulajtelit 1907. évi huszonegy faiskoiak jutalmából három határrészt kapott el; e háromból ketto pedig az alsórendva járásban működik. Meltáta a tanító nagy és sokféle nevelői hatásai a faiskoiakban, aztán pedig a „faiskoiakból, előjáróság, iskolások (s növendékek) lelke és lelkéje mélyre és mélyre kövesztése burjánzó után azon eszményeket adott kifejezést, hogy a megjutalmazott tanító, e megható per emlékekben mindig érkező ösztönzést fog találni, hogy hivatását ezentúl is szereltesse, a község s az ország közjóáért és népének jövőkéért.

Volper Pal adminisztrátor meg szávbán köszöntö meg a kir. tanfelügyelő szép intelmét. Egyben az összes érdekeltek hajálait is tolmácsolta királyi tanfelügyelő szermélyes felmérésében.

Mármost azt kérdezhettek a nyjvas olvasó: vajjon a mi lapunk miért nem ír arról az esetről? Egyszerű a válaszunk. A helyi lapot szükségletlenek tartották meghívni az ünnepségre, szükségletlenek tartották értesíteni annak lefolyásáról, ebben az esetben pedig szükségletlenek tartottuk mi — odatalokadni. Ennyi az egész.

Egy hü szolga halála. Czvornyék Mátyás helybeli lakos, Kotschy József szolgájak néven meghalt. Czvornyék 35 éven át, kora fiatalaságától fogva hiten szolgált gazdáját.

Zalaegerszeg egy gőzfürdő és gőzmosoda felállítását tervezik.

A csáktornyai választás epilógusa. Mi is megírta, hogy Festetics Pal gróf, ki annak idején Csáktornyai képviselőjelöltnek lépett fel, de csakahar visszalépett, csalás miatt feljelentést tett a három Zolnay-tesztvér ellen, akik álli-

lag több ezer koronát nem választási célokra, hanem saját céljukra fordítottak. A tárgyalás az ügyben dec. 21-én lett volna a magyarszagi kir. ügyészségnek. Amint most értesülünk, a tárgyalás elmarad, mert Festetics Pal gróf a vádat visszavonta.

A posta figyelmébe. A Tivadar-féle bolt mellett egy kicsiny, alig észrevehető levelező szekrény van. Ez a szekrénye néha úgy megleltik levéllel, hogy több bele sem lép. Egyik nap is rakoncátlan fiuk kihúzógtatták a levelet: nap a szekrénye nyilván s a belyékek leszredve róluk, széjjeléttek vagy anélkül elszökték az utcán. Kérjük a postahivatalot, hogy e pótlományi jöszogot céressé teszi a többéhen hasonló na zobb lábálta, nehogy a lentti eszt máskor is előforduljon.

Vásári vásár. A Magyar Ódion helybeli öröslát egy mikkel-órárt, Arnstein Benő kereskedőtet pedig egy csomó lópoókrot loptak el a vásár napján. A pokrók meglett, az óra nem.

Vasutas-oros. Grösel Mihály vasári kisegítő-telező vasárnap este a zalaszentiványi állomáson egy kalauzkocsist a mozdonyhoz akart csatolni, miközben a mozdony előt lévő hóeke a lóhárt elverte. Súlyos szerülésével a vasári közlekedés vittek, alól valosintéleg amuntájuk.

Hát ez kicsoda? Egyik zalaegerszegi újságában olvassuk:

Szilágyi Samu alsórendva lakos is szeretett akart próbálni és ki akart járókolni Amerikába. Utazí Fiuméig szereltetett magának egy kocsit, melyre kocsikártya mellett nem aem tudt annyi pénzt felmórtolni, mint amennyit az amerikai törvények minden bevándorlókat megkövetelnek. Szilágyi nekét vissza kellett térnie, de nem tudta, hova menjen, mit kezdjen. Vissza Alsórendvára mozdonykara, szerelvénye a dőgöt. Társai, s kiknek kétségbe té hozzaltt elpanaszota, vigasztalták, de eredménytelenül. Szilágyi nem tudott helyzetbe helyenődni s a mi a kapovári vasút állomására is elment, ott sem lelt semelyik elvágta a torkát. Súlyos megbetegesztál a korházba.

Eddig a hir. Hogy honnan kapta lapírúskán, azt nem tudjuk, de amnyit tud, hogy Alsórendva még a legöregebb veteránok sem emlékeznek Szilágyi Samu nevű emberre, ami kétéstetelenné teszi, hogy az öngyilkos nem innen való.

Bestiális férfi. Egyik nap egy kedves kisleányt hoztak a városba. Sírva panaszokdta el, hogy Egedy Károly hosszafaltu legénye e hó 12-én délután becsalta a lakásába s őt, miután mindenfélle csebbe becstét és edeséget kínálagott neki, erőköltésen merényeltet követelt el ellene. A megcsúszott leányt azonnal a kórházba szállították hívnak s Pevecz Mihály orvosny leánya, kétségbeesetten védekezett a bestiális merényelt ellen, de hiába, mert a vadállat legyűrte és halátra kítségnyertette. Az apa, mihelyt tudomást szerezett az esetről, feljelentette a csendőrségen leány megrogtatóit, akik másnap letartóztatták.

Életveszélyes szurás. Vasárnap este az alsórendvalakosi Dsuhán-féle kocsmbában ismét vér folyt. Simonka (kértész) József és Varga József kártyázás közben összevetek, majd pedig elfozták egymást. Erre Varga hazasázlát, egy konyahéket hozott magával és azzal Simonkát több helyen megszurta. Egyik szurás, mely a hátán érte s 10-12 centimer mély, életveszélyes. A megszurtt embernek volt még annyi ereje, hogy kitalomajogon a kocsmbából, de alig ment pár lépést, aléltan rogyott össze. Kihívták hozzá dr. Józsat, aki összevarrta sebeit. — Varga ellen az eljárás nem árt.

Egy cipő. P. helybeli fiatalembernek volt egy, egyetlen egy pár cipője, mert P. L. azok közé tartozik, akik cipőben tapossák az élet sáros ösvényét. Volt, de ma már nincs. Vagyis megingt van, de azakk a cipővel, amelyről írni akarunk, már más ékeedik. Tehát P. L. egy este a lefevkörök annak rendje és módja szerint levette a cipőjét s ahogy a viksztel jöszogok karakterét meg sértsé, ékesen odailestette az ágy hátuló lábához. Kézen lőhön tehát a meglepés, midőn másnap az ágy lábát megtalálja, de a cipő nincs sehol. Valaki ellopta, ami annál is inkább megtörténhetett, mert P. L. zára lánul hagyta az ajszajt. Mi teltettt volna más szegény P. L. nagybushan elhaggot a bolha és rossz cipője helyét jobbat vett magának. Azóta a vámoska már rákér a cipőt, ha lefelekzi.

Adj a tónak szálást. Cipző János hosszafaltu lakoshoz hétón beállított egy ismeretlen csavért, ki magát nyug. tanítóknak adta ki, emi kért. Cipzőné, ki egyedül volt otthon, az ismeretlen pár perre magára hagyta s ez azallt leaszakott a falról egy zseborát és meglepétt. A csendőrség megállapította, hogy az illett Küplen József 60 éves muraszombati illetőségű csavagto szabó volt.

